

Срещу подсъдимия К.И.Й. от ***** е повдигнато и предявено обвинение затова, че на 12.01.2021 г., в с.Българене, област Плевен, на ул. „Ангел Бонгалов” № 4, държал акцизни стоки по смисъла на чл.4, т.1, във връзка с чл.2, т.1, във връзка с чл.9, т.1 от Закона за акцизите и данъчните складове, а именно 614,630 литра етилов алкохол, годен за консумация, без поставен акцизен бандерол, когато такъв се изисква по закон – чл.64, ал.4, във връзка с ал.1 от ЗАДС, с обща пазарна стойност 5113,72 лв., като случаят е немаловажен и невнесеният акциз в Републиканския бюджет е на стойност 3241,12 лв. - престъпление по чл.234, ал.1 от НК.

В съдебно заседание представителят на РП Плевен поддържа така повдигнатото и предявено обвинение и моли съда да постанови присъда, с която да признае Й. за виновен и да му наложи съответно наказание.

Подсъдимият не се признава за виновен и моли съда да го оправдае.

Защитника на подсъдимия – адв. Р. Р. от ПлАК изразява становище, че повдигнатото по отношение на Й. обвинение не е доказано по несъмнен и категоричен начин и моли съда да постанови присъда, с която да го оправдае.

Съдът, като прецени представените по делото доказателства, приема за установено следното:

К.И.Й. е роден на ***** г. в *****, с постоянен и настоящ адрес: *****, с българско гражданство, със средно образование, работи като земеделски производител, неженен, неосъждан, с ЕГН *****.

От събраните по делото доказателства, съдът приема, че от фактическа страна се установява следното:

На 12.01.2021 г. била проведена специализирана полицейска операция по линия „Акцизи“ при която била извършена проверка на обекти по отношение на акцизни стоки без бандерол, неистински такъв или с изтекъл срок на валидност. По повод получен оперативен сигнал служители от Митница Свищов, заедно със служители от РУ Левски посетили имота, находящ се на адрес в *****. При посещение на място в ***** служителите от РУ Левски и от Митница Свищов установили, че в имота се намира възрастна жена, която се обадила по телефона и малко след това на място пристигнал Т.Й., който се представил на изчакалите отвън служители от Митница Свищов и РУ Левски. След като последните се представили и легитимирали, и обяснили, че идват на проверка във връзка с получен сигнал за наличие на казан за изваряване на ракия, същите били допуснати от Т.Й. до имота. При проверката не бил намерен казан за изваряване на ракия, но било установено наличие на течност с вид и мирис на алкохол – около 600 литра. Поискали от Й. документи, удостоверяващи плащането, начисляването или обезпечаването на акциза съгласно ЗАДС, но такива не били представени, след което бил уведомен разследващ митнически инспектор, който пристигнал на място. По време на проверката свидетелката Л.А. /старши инспектор в Агенция „Митници“ отдел „Митническо разузнаване и разследване“, сектор „Оперативен контрол“ Свищов съставила протокол за

извършена проверка /л. 74-77 от досъдебното производство/, към който Т.Й. дал писмени обяснения /л. 78 от досъдебното производство/, които били предадени от св. Л.А. на разследващия митнически инспектор. Досъдебното производство започнало с първото действие по разследването: разпит на свидетеля Л. АНДР. АНГ., която дала показания за извършената проверка и констатациите от проверката /л. 3-4 от досъдебното производство/. С протокол за доброволно предаване от 12.04.2021 г. /л. 36 от досъдебното производство/ Т. ИВ. Й. предал на разследващия митнически инспектор установения в имота алкохол. В протокола за доброволно предаване Т.Й. е изписал, че ракията не е негова и я предава доброволно от наследствения имот. Алкохола бил запечатан и на 05.03.2021 г. в Митница Свищов бил измерен и описан, и били иззети представителни проби. /протокол за оглед на вещественни доказателства и вземане на представителни проби – л. 39-51 от досъдебното производство.

В хода на досъдебното производство е назначена и изготвена физико-химична експертиза за определяне вида, действителното алкохолно съдържание и код по КН на представените проби, съдържанието на денатурат, годност за консумация /л. 53-58 от досъдебното производство/. Въз основа на резултатите от проведените изпитвания на представителните проби от вещественни доказателства и експертна оценка, вещото лице е дало заключение, че въз основа на определените физико-химични характеристики и експертната оценка, както и в съответствие с термините от Глава 22 от КН на ЕС, изследваните представителни проби представляват дестилатни алкохолни продукти – други спиртни напитки. Конкретните стойности на действителното алкохолно съдържание по обем, при 20 градуса по Целзий са посочени в т. 7 от заключението. Видно от същото е, че различните проби имат различно действително алкохолно съдържание при 20 градуса по Целзий, % vol, а именно 61,8; 51,7; 47,4; 46,4; 50,8; 47,5; 46,6; 45,1; 45,4; 44,1; 46,6; 45,2 и 37,7 – като срещу всеки един от резултатите е посочен конкретния номер на проба, лабораторен код и номера на пломбата. Видно от заключението на вещото лице е и, че в представените за изследване обекти се съдържа етилов алкохол, че се откриват и примеси, характерни за дестилатните алкохолни продукти – метилов алкохол в допустими количества висши алкохоли, естери и че анализиранияте продукти могат да се определят като произведени чрез дестилиране на ферментирал плодов материал. Посочено е също така, че резултатите от проведените анализи на изпитаните проби показват, че в представените за изследване обекти не се съдържат денатуриращи вещества и са годни за консумация.

По досъдебното производство е назначена и изготвена и съдебно-оценителна експертиза за определяне пазарната стойност на продуктите и дължимия акциз /л. 61-66 от ДП/. Видно от заключението на вещото лице по тази експертиза е, че общата пазарна стойност на 614,630 литра етилов алкохол е 5 113,72 лв., че общият размер на акциза за 614,630 литра етилов алкохол е 3 247,12 лв. Минималната работна заплата към 12.01.2021 г. – 650

ЛВ.

Тази фактическа обстановка се установява от всички събрани по делото гласни доказателства, както и от приложените към досъдебното производство и приобщени по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства.

В качеството на свидетели по делото са разпитани Л.А. – старши инспектор в Агенция „Митници“ отдел „Митническо разузнаване и разследване“, сектор „оперативен контрол“ – л. 34-35 от делото, В.В. – главен инспектор в Агенция „Митници“, отдел „Митническо разузнаване и разследване“, сектор „оперативен контрол“ – л. 35-36 от делото, Т.Й. – брат на подсъдимия /л. 36 на гърба/, М.М. – служител от РУ Левски – л. 56 на гърба и л. 57 от делото, И.П. – старши специалист отдел „Митническо разузнаване и разследване“ – л. 57-58 от делото, Д.А. – технически сътрудник в Агенция Митници - л. 58 от делото, Д.П. – старши инспектор в Отдел „МРР“ към Агенция Митници – л. 59 от делото, Д.Д. – л. 59 от делото, Л.И. – инспектор от РУ Левски.

От показанията на свидетелите Л.А. /л.34-35/, В.В. /л. 35-36/, И.П. /л.57-58/ - митнически служители, се установява реда и начина на проверката. Установява се, че след постъпил оперативен сигнал извършили проверка на частен имот, находящ се в *****, че до имота били допуснати от Т.Й. и при извършване на проверката констатирали, че в мазе, кухня и килер се държат около 600 литра течност, с вид и мирис на алкохол, че от Й. били поискани документи удостоверяващи плащането, начисляването или обезпечаването на акциза съгласно ЗАДС, но такива не били представени, след което бил уведомен разследващ митнически инспектор, който пристигнал на място, че Т.Й. предал доброволно намереното количество алкохол, след което същото било запечатано и предадено в склад на Митница Свищов, където в последствие бил извършен оглед на веществените доказателства, изетото количество течност било измерено, описано и били изети представителни проби.

От показанията на свидетелите Д.А. /л. 58/ и Д.П. /л. 58 на гърба/ – служители в Агенция Митници се установява, че същите са били поемни лица при извършване на огледа на веществените доказателства и вземането на представителни проби, че не са присъствали на проверката, но са присъствали при огледа на веществените доказателства и вземането на представителните проби в склада на митницата в Свищов.

По делото в качеството на свидетели са разпитани и служителите от РУ Левски – присъствали на проверката.

От показанията на свидетеля М.М. – служител РУ Левски /л. 56 на гърба и л. 57/ се установява, че е присъствал на проверката извършвана от служители на Митницата, но е бил отвън и не помни подробности.

От показанията на свидетеля Л.И. - служител РУ Левски /л. 59/ се установява, че също е бил на мястото на проверката известно време, че Т.ги е допуснал до имота и е намерена ракия, но си е тръгнал преди да приключи проверката и не помни подробности.

Другия присъствал на проверката полицейски служител е М.Г. /л. 37 от делото/. От показанията на тази свидетелка се установява, че проверката е извършена в присъствието на брата на подсъдимия, че при проверката е установено наличие на различни съдове с различна вместимост, съдържащи течност, с мирис и цвят на алкохол около 600 литра, че намереното количество алкохол е предадено с протокол за доброволно предаване от брата на подсъдимия.

В качеството на свидетел е разпитан и Д.Д. /л. 59 от делото/, от показанията на който се установява, че същия до 2004 г. е работил като казанджия в ***** към Потребителната кооперация, че познава бащата на К., който много пъти е ходил да вари ракия, че след 2004 г. е съкратен и не знае нищо за ракията.

Съдът дава вяра на показанията на разпитаните по делото свидетели. Същите изясняват реда за извършване на проверката и заявяват личните си възприятия и предприетите действия. В случая е безспорно, че в имота, находящ се в ***** на ул. „*****“ е установено определено количество течност, с цвят и мирис на алкохол. От заключението на вещото лице А.Д. /л. 56 от делото и л. 53-58 от ДП/ се установява, че изследваните представителни проби представляват дестилатни алкохолни продукти – други спиртни напитки, че същите отговарят на понятието „етилов алкохол“ и че анализираните продукти могат да се определят като произведени чрез дестилиране на ферментирал плодов материал, не съдържат денатуриращи вещества и са годни за консумация, както и че алкохолното съдържание в изследваните обекти се движи в рамките от 37,7 % vol до 61,8 % vol при 20 градуса. В съдебно заседание вещото лице поддържа даденото заключение на Досъдебното производство и отговаря на поставени въпроси. Заявява, че не може да се определи коя година е произведен алкохола и че за домашната ракия не може да се каже колко време е отлежала на база химичен анализ. На вещото лице не му е известно такъв анализ в световната практика, особено за отлежали в пластмасови съдове напитки. Заключение на вещото лице е прието като неоспорено от страните. Същото е пълно и компетентно, изготвено след съответните анализи и изследвания на представените на вещото лице проби. Дадено е от специалист в съответната област.

От заключението на вещото лице Е.Л. /л. 37 от делото и л. 61-66 от ДП/ се установява стойността на намерения в имота алкохол и размера на дължимия се акциз за 614,630 литра етилов алкохол. И това заключение не е оспорено от страните. Вещото лице отговаря компетентно, пълно и точно на поставените въпроси. Заключение е дадено от специалист в съответната област.

Изложеното по-горе не се оспорва от страните и се подкрепя от всички събрани по делото доказателства.

Защитника на подсъдимия излага твърдение, че по делото не се установява по един несъмнен и категоричен начин какво количество алкохол е държал подсъдимия. Твърди се, че имота, в който е намерен алкохола е

обитаван съвместно от подсъдимия, неговия брат и тяхната майка и че ракията е останала в наследство от бащата и дядото на подсъдимия, и че още към момента на проверката брата на подсъдимия е заявил това обстоятелство.

Относно това твърдение, представителя на РП Плевен счита, че от доказателствата по делото се установява, че свидетеля Т.Й. – брат на подсъдимия К.Й. е заявил пред проверяващите митнически и полицейски служители, че намерената ракия е на неговия брат.

По така наведените твърдения, съдът приема следното:

Видно от показанията на свидетелите Л.А. /л. 34-35/, В.В. /л. 35-36/ и И.П. /л. 57-58/ - служители на Агенция Митници е, че същите твърдят, че в тяхно присъствие Т.Й. е казал, че алкохола е на неговия брат и че Т.го е предал доброволно.

Свидетелите М.М. и Л.И. – и двамата служители от РУ Левски нямат възприятия относно тези обстоятелства. Свидетелят М. /л.56 на гърба и л. 57 от делото/ заявява, че е бил отвън по време на проверката и че пред него Т./брата на подсъдимия/ абсолютно нищо не е заявявал. Свидетелят Л.И. /л.59/ заявява, че не е говорил с Т.

Другият полицейски служител, присъствал на проверката е М.Г.. В показанията си тази свидетелка /л. 37 от делото/ заявява, че Т.Й. – брата на подсъдимия бил казал, че ракията е на брат му и част от нея е наследствена. Заявява, че брата на подсъдимия не е уточнявал колко от ракията е на брат му и колко е наследствена.

В показанията си на л. 36 на гърба от делото, свидетеля Т.Й. – брат на подсъдимия заявява, че ракията е наследство от баща му и дядо му и че именно това е казал на проверяващите.

Предвид установените различия в показанията относно това дали Т.Й. е казал пред проверяващите, че ракията е на брат му /според твърденията на свидетелите Л.А., В.В. и И.П./, дали е казал, че е на брат му и част от нея е наследствена /според твърдението на св. М.Г./ или е казал, че е наследствена, според твърденията на самия Т.Й., в проведените съдебни заседания на 25.10.2021 г. и на 22.11.2021 г. са извършени очни ставки между Т.Й. и Л.А. /л. 38 на гърба/, между Т.Й. и В.В. /л.38 на гърба и л. 39/, между Т.Й. и М.Г. /л. 39/ и между Т.Й. и И.П. /л. 60/. В проведените очни ставки всеки един от свидетелите преповтаря изложеното от него в първоначално дадените показания.

За да прецени на кого от всички свидетели относно тези обстоятелства да даде вяра, съдът направи анализ не само на техните показания по отделно, но направи и съвкупен анализ на показанията с другите доказателства по делото. Видно от твърденията на Т.Й. е, че същия заявява, че още към момента на проверката е написал, че ракията е наследствена и няма как да каже, че е на брат му. Видно от дадените писмени обяснения от Т.Й. по време на проверката /л. 78 от ДП/, представляващи част от протокола за извършена проверка /приложен на л. 74-77 от ДП/ и предаден от извършилата проверката Л.А. на разследващия митнически инспектор е, че Т. ИВ. Й. е изписал

следното: „установеното количество ракия не моя и затова нямам документи. Наследствена е ракията“. Т.Й. не само е изписал, че ракията е наследствена в обясненията към протокола за извършената проверка, но е заявил същото и в дадените от него показания още при първия му разпит от разследващия орган – броени дни след проверката /на 29.01.2021 г. Тези показания на свидетеля от досъдебното производство /л. 24 от ДП/ са приобщени към доказателствата по делото и са прочетени в съдебно заседание на 17.01.2022 г. /л. 86 от делото/. В показанията си св. Т.Й. ясно заявява: „Баща ми почина през 2005 г. и намерената ракия остана в наследство за нас.“ След това продължава, че той я е предал на разследващия инспектор. Твърденията на Й., че ракията е наследствена са възприети и от св. М.Г. /л. 37 от делото/, която заявява, че Й. е казал, че ракията е на брат му и част от нея е наследствена, като не е уточнявал колко е на брат му и колко е наследствена. Съдът кредитирайки показанията на св. М.Г. /полицейски служител/ възприема не само тезата на брата на подсъдимия, че е заявил, че ракията е наследствена, но възприема и тезата на митническите служители, които са чули, Й. да заявява, че ракията е на брат му. Очевидно е, че още към момента на проверката Й. е заявил, че ракията е наследствена, което обстоятелство изрично е записал в обясненията към протокола за проверка, а след това отново е заявил това обстоятелство при проведения му разпит в хода на съдебното производство. Предвид изминалия дълъг период от време /повече от година от извършване на проверката/ и обстоятелството, че митническите служители не извършват една или две проверки в годината, и обстоятелството, че при проверката същите са извършвали различни дейности по установяване и подготвяне за транспортиране на намерената течност в имота, е възможно да имат пропуски не само в спомените си, но и във възприятията си. От друга страна свидетелката М.Г. е присъствала на проверката в качеството си на полицейски служител и самата тя конкретно не е изпълнявала други дейности по изнасяне и подготовка за транспортиране на намерената течност, които да ангажират вниманието ѝ, в резултат на което е имала възможност не само да наблюдава, но и да разговаря с допусналия ги до имота Т.Й. и очевидно възприятията и спомените ѝ са по-пълни. Както бе посочено по-горе свидетелката М.Г. е служител от РУ Левски и същата не е заинтересована по какъвто и да било начин от изхода на делото.

Във връзка с твърденията на св. Т.Й., че ракията е по наследство, по досъдебното производство са приложени служебна бележка и справка от ПК „Живот“ ***** /л. 80 и 81 от ДП/, от които се установява, че И.К. Й. /баща на подсъдимия и св. Т.Й./ е изварявал многократно джибри в казана на кооперацията до 2004 г. В този смисъл са и показанията на разпитания по делото в качеството на свидетел Д.Д. /л. 59 от делото/, който е без родство и без данни за някакви приятелски или други обвързаности с подсъдимия, поради което и не е заинтересован по какъвто и да било начин от изхода на настоящото дело. От показанията на този свидетел се установява, че самият той е работил като казанджия в ***** в Потребителната кооперация, че

познава бащата на К., който много пъти е ходил да вари ракия, че за изваряването на ракия е заплащана такса в касата на кооперацията. Свидетеля заявява, че след 2004 г. е съкратен и не знае нищо за ракията.

От изложеното е видно, че още към момента на започване на досъдебното производство разследващия орган, а в последствие и представителя на обвинението са имали яснота относно твърдението, че ракията е наследствена и са могли да направят съответните изводи, както и да проявят активност за установяване какво конкретно количество държи подсъдимия и какво конкретно количество се държи от другите лица обитаващи имота, в който е намерена ракията. Вместо да се изяснят посочените по-горе обстоятелства, на К.Й. е повдигнато обвинение за държане на цялото количество намерена в общия имот ракия – общо 614,630 литра.

Към материалите от досъдебното производство са приложени характеристични справки изготвени от РУ на МВР Левски по отношение на К.И.Й. и по отношение на Т. ИВ. Й., в които изрично е посочено, че К.И.Й., неговия брат Т. ИВ. Й. и тяхната майка живеят на адрес в ***** на ул. „*****“. От показанията на свидетелите – митнически и полицейски служители се установява, че при отиването на адреса за извършване на проверка, там е имало само една възрастна жена, която се обадила по телефона, след което дошъл Т. ИВ. Й. и ги допуснал до имота. Съобразявайки обстоятелствата, че при проверката в имота е била майката на подсъдимия, която е извикала единия от синовете си, че до имота проверяващите са допуснати от Т.Й., и от цитираните по-горе характеристични справки, посочващи изрично, че в имота на този адрес живеят К.Й., Т.Й. и тяхната майка, съдът приема, че може да се направи категоричен извод, че в имота, в който е намерен алкохол, находящ се в ***** на ул. „*****“ живеят подсъдимия, неговия брат св. Т.Й. и тяхната майка Х.К. Й.а. И в двете справки /л. 84 и 85 от ДП/ изрично е вписано: „...живее на горепосочения адрес с майка си и брат си.“. От изложеното и предвид изписаното още към момента на проверката, че намерения алкохол е наследствен, обвинението е следвало да прояви активност и да изясни какво конкретно количество от алкохола от кой се държи. Установяването на количеството на алкохола и кой го държи е от съществено значение по делото, с оглед преценка съставомерността на деянието. Съгласно разпоредбата на чл. 234 ал.1 от НК деецът следва да носи наказателна отговорност в немаловажни случаи, а дали е налице „маловажен случай“ се преценяват всички обстоятелства характеризиращи деянието и дееца, включително количеството на акцизните стоки и тяхната стойност, както и стойността на дължимия размер на акциз за конкретно установеното количество алкохол.

От анализа на доказателствата по делото няма основание да се направи безспорен извод, че само подсъдимия е държал цялото количество намерен алкохол - 614,630 литра. Алкохола е намерен в имот обитаван от повече от 1 лице, а именно от подсъдимия, брат му и тяхната майка. От доказателствата

по делото не се оборва и твърдението на подсъдимия, неговия защитник и на св. Т.Й., че намерената в имота ракия, е изварявана от бащата на подсъдимия и този алкохол е останал в наследство след неговата смърт.

Още по време на досъдебното производство защитника на подсъдимия е направил искане за назначаване на експертиза относно годината на производство и материала от който е произведена ракията, което очевидно е направено във връзка с твърдението, че ракията е наследствена. Това искане е оставено без уважение от представителя на обвинението и не е проявена активност за установяване на тези факти. В съдебното производство отново защитата на подсъдимия е направила искане за установяване годината на производство и материала от който е произведена ракията. Въпреки проявената активност от съда в тази насока, не може да бъде даден отговор на едно от основните възражения на защитника и подсъдимия, а именно да бъде установена годината на производство на ракията, предвид еднопосочните твърдения за голяма давност на производство ѝ и събирането ѝ през годините. Във връзка с този въпрос е отправено запитване до Изпълнителна агенция по лозата и виното. Видно от постъпилия отговор от ИАЛВ /л. 81-82 от делото/ е, че по мнение на експертите на ИАЛВ с инструментите, с които страната разполага, не е възможно категорично и еднозначно да се определи годината на производство и материала, от който е произведена домашно дестилирана ракия. В този смисъл е отговорило и вещото лице А.Д. /л.56 от делото/ на поставен въпрос в съдебно заседание. Вещото лице е категорично, че не може да се определи коя година е произведена ракията, че в световната практика не е известен такъв метод, особено за отлежали в пластмасови съдове напитки. Вещото лице заявява, „за домашната ракия не може да се каже колко време е отлежала на база химичен анализ“. От посоченото писмо от ИАЛВ и от заявеното от вещото лице А.Д. в съдебно заседание е видно, че не може да се даде отговор на този съществено важен за изхода на делото въпрос, предвид заявеното, че ракията е в наследство от бащата на подсъдимия, който е починал през 2005 г.

Предвид изложеното, съдът приема, че по делото по един несъмнен и категоричен начин са установени следните факти: на 12.01.2021 г. в имот, находящ се в ***** на ул. „***** е извършена проверка от служители на Агенция Митници в присъствието на служители от РУ Левски. При пристигането си на място проверяващите установили възрастна жена, която след като се обадила по телефона на място пристигнал Т.Й. /брат на подсъдимия/ и след като му се легитимирали допуснал проверяващите до имота. Установява се, че при проверката в имота били намерени 614,630 литра течност, които по цвят и мирис отговаряли на алкохол. За проверката бил съставен протокол за проверка, в който Т.Й. посочил, че ракията не е негова и че е по наследство. Бил уведомен разследващ митнически орган, който пристигнал на място и било образувано досъдебно производство, започнало с разпита на св. Л.А. – служител от Агенция Митници. Намереното количество течност било доброволно предадено от Т.Й., който вписал в

протокола, че намерената ракия не е негова и я предава доброволно от наследствения имот. Предадения алкохол бил транспортиран до склад на Агенция Митници в гр. Свищов, където на 05.03.2021 г. бил извършен оглед на веществените доказателства и били иззети представителни проби, след което същите били изпратени за експертиза. Назначена е физико-химична експертиза, от която се установява, че представителните проби представляват етилов алкохол с действително алкохолно съдържание по-малко от 80% vol, в резултат на което може да се направи извода, че представлява акцизна стока по смисъла на чл. 4 т.1 във връзка с чл. 2 от ЗАДС – напитка с код по КН 2208 съгласно приложение 1 към регламент ЕИО № 2658/1987 г. на Съвета относно тарифната и статистическата номенклатура и общата митническа тарифа, представляваща етилов алкохол, каквото е заключението на експерта А.Д.. Чл. 99 ал.1 т.3 от ЗАДС забранява държането на бутилирани алкохолни напитки с код по КН 2208 без бандерол, когато такъв е задължителен. За намерения в имота етилов алкохол чл. 64 от ЗАДС изисква поставянето на бандерол. По досъдебното производство е назначена и оценителна експертиза, от която е установена стойността на намерения алкохол, както и дължимия размер на акциза за 614,630 литра етилов алкохол. На подсъдимия е повдигнато обвинение по чл. 234 ал.1 от НК.

Изпълнителното деяние на престъпление по чл. 234 ал.1 от НК се изразява в действие „държане“ - т.е. в трайно установяване на фактическата власт върху акцизни стоки без бандерол. Акцизен бандерол в настоящия случай се изисква съгласно чл. 64 от ЗАДС във връзка с чл. 5 ал.2 от Наредбата за реда и начина за въвеждане на бандеролите за бутилирани алкохолни напитки. Видно от събраните и обсъдени по-горе доказателства е, че в имота, находящ се в ***** на ул. „*****“ са намерени 614,300 литра етилов алкохол без акцизен бандерол, годен за консумация, и същия представлява акцизна стока, държането на която без бандерол е забранено. По делото няма данни да е заплатен акциз по отношение на намереното количество алкохол.

От анализа на събраните по делото доказателства, обсъдени по отделно и в тяхната съвкупност, съдът приема, че обвинението не е установило кой и върху каква част от алкохола упражнява фактическата власт, а същевременно е повдигнато обвинение само по отношение на подсъдимия за цялото количество ракия общо в размер на 614,300 литра.

От обективна страна, съдът приема, че намереното в имота количество течност е годен предмет по смисъла на чл. 234 ал.1 от НК, върху алкохола е била установена фактическа власт от живеещите в имота, но съдът не може да приеме, че подсъдимия е държал сам цялото количество алкохол. По делото както бе посочено по-горе не е установено какво конкретно количество от кой е държано. Независимо от това какво количество от намерения алкохол е държал подсъдимия, съдът приема, че от субективна страна, подсъдимият не е имал съзнанието, че държи стоки без бандерол, тъй като същият е имал субективната увереност, че тази ракия е останала по наследство от неговия

баща, който видно от данните по делото, когато я е изварявал е платил съответната такса за това в кооперацията. За платените такси в кооперацията свидетелства Д.Д. – л. 59 от делото. По делото няма доказателства за произхода и времето на придобиване на процесния алкохол, които да опровергават тезата, че алкохола е наследствен.

Предвид изложеното по-горе, съдът е приел, че подсъдимия е невинен в това на 12.01.2021 г., в с.Българене, област Плевен, на ул.„Ангел Бонгалов” № 4, да е държал акцизни стоки по смисъла на чл.4, т.1, във връзка с чл.2, т.1, във връзка с чл.9, т.1 от Закона за акцизите и данъчните складове, а именно 614,630 литра етилов алкохол, годен за консумация, без поставен акцизен бандерол, когато такъв се изисква по закон – чл.64, ал.4, във връзка с ал.1 от ЗАДС, с обща пазарна стойност 5113,72 лв., като случаят е немаловажен и невнесеният акциз в Републиканския бюджет е на стойност 3241,12 лв., поради което и на основание чл.304 от НПК го е оправдал по повдигнатото му обвинение по чл.234, ал.1 от НК.

С постановената присъда, съдът на основание чл. 234 ал. 5 във връзка с чл. 53 ал.2 б.а от НК е отнел в полза на държавата веществените доказателства – 614,630 литра етилов алкохол без бандерол – находящи се на съхранение в Агенция Митници. Намерения в имота в ***** 614,630 литра алкохол е годен предмет на престъпление по чл. 234 ал.1 от НК. От назначената по делото физико-химична експертиза по един несъмнен и категоричен начин се установява, че намерената в имота течност е със съответния процент съдържание на алкохол и представлява етилов алкохол, т.е. налице е акцизна стока за която чл. 64 от ЗАДС изисква поставянето на бандерол. Налице са доказателства, че намерения алкохол е без бандерол и без платен акциз. Разпоредбата на чл. 99 ал.1 т.3 от ЗАДС забранява държането на бутилирани алкохолни напитки с код по КН 2208 без бандерол, когато такъв е задължителен. Разпоредбата на чл. 53 ал.2 б.а от НК повелява отнемането в полза на държавата на вещите, предмет на престъплението, притежаването на които е забранено. Ето защо, макар и подсъдимия да е оправдан, съдът е отнел в полза на държавата веществените доказателства – 614,630 литра етилов алкохол без бандерол.

При този изход на делото, съдът на основание чл. 190 ал.1 от НПК е постановил направените деловодни разноси в съдебното производство да останат за сметка на държавата.

Предвид изложеното, съдът постанови присъдата си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: